

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. С., 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Въззивно търговско дело № 20265501000054 по описа за 2026 година

Обжалвано е решение №957/27.10.2025г., постановено по гр.д. №5104/2024г. на Районен съд - С., в частта с която „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/ е осъдено да заплати на К. „И.“, сумата от 4 063 лв., представляваща паричната стойност на добива на слънчогледово насаждение сорт „А.“, засаден през стопанската 2022/2023г. върху обработваема площ от 31,845 декара в землището на село Л., собственост на КПТУ „И.“ с.Л., към периода 05.09.2023г. – 08.09.2023г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.09.2023г. до окончателно изплащане на сумата и са присъдени разноси по производството.

Въззивникът „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/ излага доводи за незаконосъобразност на решението в обжалваната част, изложени са съображения и оплаквания в жалбата, направено е искане да се отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно.

Претендират се разноси пред двете инстанции.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на К. „И.“, в която е взето становище, че жалбата е неоснователна, а решението е законосъобразно и правилно. Изложени са подробни аргументи в тази връзка, направено е искане да е отхвърли жалбата и да се потвърди

първоинстанционното решение. Претендират се разноси пред въззивната инстанция.

Съдът като обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание чл. 49, във връзка с чл. 45 от ЗЗД.

Ищецът К. „И.“ моли съда да осъди „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/ да му заплати сумата от 4 574, 22лв., представляваща стойността на ожънатия в периода 05.09.2023г. – 08.09.2023г. неправомерно слънчоглед от имоти с №№59029, 59030 и 59032 в землището на с.Л., общ.С., арендувани от ищеца, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата. Претендира и направените по делото разноси.

В срока за писмен отговор ответникът „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/ изразява становище, че предявеният иск е неоснователен.

Видно от Договор за аренда на земеделска земя от 14.09.2009г., вписан в Служба по вписванията под вх.рег.№9124, т.VII, №44 от 07.10.2009г., С.Д.Д., в качеството на арендодател се е задължил да предостави на КПТУ „И.“, с.Л., за временно, възмездно ползване следната земеделска земя, находяща се в с. Л., а именно – имот №059032 с площ 3,667 дка, трета категория, нива, находяща се в местността „Е.“. Имотът е предоставен за срок до 01.10.2014г.

С Анекс към договор за аренда на земеделска земя №9124/07.10.2009г., вписан в Служба по вписванията гр.С. с рег.№10531, т.VII, №124 от 23.09.2014г., срокът на първоначалния договор е удължен за още 10 години, считано от 01.10.2014г.

С Договор за наем на земеделска земя от 02.07.2022г. М.В.В., в качеството на наемодател е предоставил на КПТУ „И.“, с.Л. имот №059029, нива от 20.003 дка. в местност „Е.“, за срок от 1 стопанска година.

От приложеното по делото копие на Досъдебно производство №8245-зм-912/2023г. по описа на Второ РУ С., прокурорска преписка №11553/2023г. по описа на РП С. се установява, че същото е образувано на 17.11.2023г., с постановление на РП – С., затова, че на неустановена дата в периода 05.09.2023г. – 08.09.2023г., в землището на с.Л., общ.С., чрез използване на

техническо средство са били отнети чужди движими вещи – слънчоглед на стойност 4 700 лева, собственост на КПТУ „И.“ от владението на Д.Й.К., без негово съгласие, с намерение противозаконно да бъдат присвоени – престъпление по чл.195, ал.1, т.4, във връзка с чл.194, ал.1 НК. Като законен повод за образуване на досъдебното производство е послужило заявление от ищцовата КПТУ „И.“ от 14.03.2023г. В хода на досъдебното производство са извършени процесуално-следствени действия, сред които: разпити на свидетели, изискване на писмени справки от държавни институции и извършване на агротехническа оценителна експертиза. По същото е представен Анкетен формуляр, въведен в деловодството на ОСЗ с вх. №612/28.02.2023г. От същия се установява, че за стопанската 2022/2023 година КПТУ „И.“ с. Л. е декларирал ползването на имоти №00590029, №00590030 и №00590032. С постановление от 12.09.2024г. по цитираното досъдебно производство, наблюдаващият прокурор от РП С., на основание чл.199, чл.244, ал.1, т.2 и чл.245, ал.1 НПК е постановил спиране на наказателното производство.

По делото в производството пред РС са разпитани свидетели за установяване на спорните обстоятелства по делото.

От показанията на свидетеля П.М.П. се установява, че същият е работил при ответника „А.“ ЕООД. Преди 2 години лятото жънал слънчоглед, засят на два парцела – единият бил на ответното дружество, а другият на ищцовата кооперация. Свидетелят не знаел кой имот от кой арендатор се обработва, тъй като имотите не били разделени с граница и били затревени. Управителят на ответното дружество Т.В. бил на място и посочвал на работниците кои имоти да ожънат. Заявил им, че всичко било тяхно, поради което било ожънато цялото количество слънчоглед, засято на тези имоти. След като приключили работа разбрали, че едната нива била на кооперацията. Свидетелят разбрал това, след като присъствал на телефонен разговор между Т.В. и председателя на кооперацията. Ожънатият слънчоглед бил транспортиран в базата на ответното дружество. През тази година слънчогледът дал добив по 170-175 килограма на декар. По твърдения на свидетеля, Т.В. знаел, че ожънатият слънчоглед не бил от негова нива. Твърди, че впоследствие В. пуснал жалба срещу него за кражба, поради което обстоятелство в момента били скарани.

Свидетелката Д.Д.Г., счетоводител при КПТУ „И.“, с.Д. твърди, че през

2023 година, ответното дружество „А.“ ЕООД ожънало блок на кооперацията. Този блок бил в съседство с имот на ответното дружество „А.“ ЕООД. Поради това свидетелката се обадила по телефон на управителя на „А.“ ЕООД – Т.В., като му заявила, че най-вероятно е допуснал грешка, като е ожънал нива на ищцовата кооперация. Тогава В. се засмял и казал, че нямало свидетели и доказателства за това и затворил телефона. Председателят на кооперацията разбрал кой бил комбайнера и провел разговор с него - другият свидетел по настоящото дело, като последният заявил, че действително е ожънал нивата, защото В. му бил казал, че всичката продукция, която останала била тяхна. При това свидетелката отново се обадила на В. и му казала, че имало свидетел и му предложила да плати ожънатия слънчоглед или да го върне. Т.В. заявил, че няма да направи нито едното от двете и затворил телефона. Сортът слънчоглед, засят на процесния имот бил „А.“. Добивът слънчоглед през тази година бил 170-175 кг. на декар, а този блок бил около 33 декара. Сочил, че страните имали и преди подобни проблеми. Кооперацията периодично давала информация на общинска служба по земеделие и НСИ, поради което нямало как да се скрият количества слънчоглед – цялото количество било фактурирано на една фактура.

За изясняване на делото от фактическа страна, пред първоинстанционния съд е назначена съдебно-агротехническа оценителна експертиза, от чието заключение се установява следното:

Поземлени имот с номера по КВС – 059029 и 059030, в землището на село Л., общ.С. са се ползвали от КПТУ „И.“, с.Л., съгласно едногодишни договори за наем на земеделска земя от 02.07.2022г. Поземлен имот 059032, в землището на с.Л., общ.С., за стопанската 2022/2023г. се е ползвал от КПТУ „И.“ с.Л., с правно основание Договор за аренда №95/14.09.2009г. и анекс към същия договор от 10.09.2014г. Вещото лице сочи, че за стопанската 2022/2023г. няма сключено споразумение по чл.37в, ал.2 от ЗСПЗЗ и съответно имотите са се обработвали в реални граници. Процесните имоти за стопанската 2022/2023г. са попадали във физически блок №49921 49/ОЗ/291.98 и са били засяти със слънчоглед – едногодишно културно растение.

През стопанската 2022/2023 година изкупните цени на слънчогледа в страната са се движели малко под нивата от предходната година под влиянието на високото предлагане в световен мащаб. Сочил, че средната изкупна цена на

слънчоглед реколта 2023г. е 750,50 лева на тон. Изчислява, че добива от реколта 2022/2023г. е бил 170кг. на декар по информация на Министерството на земеделието и храните.

За процесните три имота /с обща площ 31,845 дка/ цената на 5414кг. слънчоглед към месец септември 2023г. се равнява на 4063,00лв., а цената за същото количество към месец ноември 2023г. е 3680,00лв.

В открито съдебно заседание, вещото лице пояснява, че за изчисленията си ползва информация от дирекция „Агростатистика“ към Министерството на земеделието и храните. Средният добив се изчислява за съответната община, за която се събират статистически данни.

При направена служебна справка в ТРРЮЛНЦ, съдът констатира, че с вписване № 20250318113750 е настъпила промяна в правноорганизационна форма на „А.“ ЕООД, като към настоящия момент е „А.“ ООД.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Отговорността на възложителя по чл. 49 от ЗЗД е безвиновна и гаранционно - обезпечителна, но за да бъде ангажирана, следва вредите да са виновно причинени от лицето, на което е възложено изпълнението на работата при и по повод на която същите са настъпили. Следва да са налице виновно и противоправно деяние в причинна връзка, от което да са настъпили вреди, както и фактите, водещи до ангажиране на отговорността на възложителя - възлагане на работа на деликвента и причиняване на вредите при или по повод на извършването ѝ. Тази отговорност е функционално обусловена и възниква само тогава, когато са налице предпоставките на чл.45 от ЗЗД по отношение поведението на прекия причинител, а именно - виновно и противоправно поведение /действие или бездействие/, вреда и причинно - следствена връзка между поведението и вредата. Вината на извършителя на работата, съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, се предполага до доказване на противното и в хипотезата на чл. 49 от ЗЗД.

В настоящия случай, въззивният съд приема, че от страна на свидетеля П.М.П. са извършени неправомерни действия, изразяващи се в жътва на реколта от слънчоглед, която е собственост на ищеца тъй като е засята върху

обработвани от него земеделски земи. Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното - чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като в тежест на ответника е да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на прекия извършител, което в настоящото производство не е направено. Изпълняващият работата свидетел П.П. е следвало преди да започне възложената му работа да се увери кои точно имоти е следвало да ожъне.

По делото е безспорно, че по време на стопанската 2022/2023г. свидетелят Пенев е изпълнявал трудови задължения като оператор на комбайн при ответното дружество. Установено е, че прибирането на продукцията от слънчоглед от обработваните от ищеца земеделски земи е възложено и ръководено от управителя на ответното дружество Т.В. В., което се установява от показанията на свидетелят П.П.. Поради това въззивният съд приема, че земеделската продукция от слънчоглед е прибрана от „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/ под ръководството на управителя Т.В. В. и това е осъществено неправомерно, тъй като ответното дружество не е притежавало правото върху тази земеделска продукция.

В резултат на тези неправомерни действия ищецът е претърпял имуществени вреди в размер на стойността на прибраната от „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/ продукция. По отношение на размера на причинените вреди, въззивният съд кредитира приетото в първоинстанционното производство заключение на съдебно - агротехническа оценителна експертиза, от което се установява за процесните три имота /с обща площ 31,845 дка/ цената на 5 414 кг. слънчоглед към месец септември 2023 г. се равнява на 4 063 лв.

С оглед изложеното, въззивният съд приема, че е осъществен фактическият състав на чл. 49 вр. с чл. 45 от ЗЗД и следва да се ангажира отговорността на „А.“ ЕООД /сега „А.“ ООД/, тъй като е налице противоправно действие на служител на ответника, вината се презюмира, на основание чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, като законовата презумпция не е опровергана от ответника в съответствие с носената от него доказателствена тежест. Доказана е и причинно-следствената връзка между неправомерното действие и настъпилите имуществени вреди за К. „И.“.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че решението в

обжалваната част е правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото „А.“ ООД /с предишно наименование /„А.“ ЕООД/ следва да заплати на К. „И.“ направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 евро.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 957/27.10.2025 г., постановено по гр.д. № 5104/2024г. на Районен съд - С. в обжалваната част.

ОСЪЖДА „А.“ ООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр.С., ** да заплати на К. „И.“, ЕИК **, със седалище и адрес на управление с.Л., общ.С. направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____